

Letna plača 2 gold.
Društveniki dobivajo
list brezplačno.

Delaj, nabiraj, pomnožuj.

Učitelji, dijaki in
nepremožni kmetovalci
plačujejo le po 1 gl.

SLOVENSKA ČEBELA.

Družbeni list za prijatelje čebelarstva
po Kranjskem, Štajarskem, Koroškem in Primorskem.

Obseg: Čebele in čebelar konec februarja. — Kako je s čeb. Savla Pavl postal.
— Razno. — Naznanila.

Čebele in čebelar konec februarja.

V drugi polovici februarja se je zima vendar spomnila, da nima pravice vedno vse žive in nežive stvari stiskati. Solnce je toplejše, snegu postalo je kmalo prevročje in začel se je počasno v krtovo deželo pomikati. Radovedno čebelice skozi žrelica lukajo ter polagoma poskušajo, če jih bodo perutice še nosile. Tudi čebelar ni zaspan, njegovo romanje k čebelnjaku se spet začne, skrbljivo pogleduje, če je še vse živo.

Letos ne mara bode huda zima povsod kake spomine in nasledke pustila, težko če ne tudi v čebelnjakih. In res, že se nasledki kažejo. Lansko leto osorej je bilo vse tako snažno, malo manj kakor poletni čas, da marsikterih panjev celó snažiti ni bilo treba. In letos? Vendar smo jih za zimo tako preskrbeli, kakor vsako leto, pa vse je ponesnaženo in polno mrtvih čebel. Znabiti ni povsod tako, pa saj tú v Ljubljani je tako.

Kaj pa je vzrok tega? Nič čudnega ni, kako bi bilo le boljše. Čez štiri mesece so bile čebele ojestro zaprte, da tudi enkrat niso imele prav lepega dneva, da bi se bile osnažile. Znano je, da čebele tri mesece že zdržijo brez ponesnaženja in tudi kak teden več, ali letos zimi to ni bilo zadosti, še hujšo skušnjo nam je napravila. Vrh tega so mogle čebele letos zarad prehudega mraza več uživati, kakor navadno, tedaj ni kar nič čudnega, da so panje sploh tako ponesnažile — ni moglo drugače biti.

Kaj pa storiti? Naj pred panj posnažiti, pred ko mogoče; tedaj iz panja pomesti mertve čebele, preveč ponesnaženo satovje odstraniti

ter ga s snažnim nadomestiti. Najboljše pa je vse satovje preložiti v drugi snažen panj, ki pa ne sme biti mrzel, tedaj ne kar s čebelnjaka vzet, ampak ga je treba pogreti, še zlasti pa, če je že zalega v satovji. To velja pa le čebelarjem, ki imajo Dzierzonove panje; pri nepremakljivih panjih si je treba drugače pomagati, kar pa, se vé da, je veliko težje ter se mora marsikaj opustiti. Tudi tú naj gluhim še oponovimo, kar smo že stokrat rekli: Poprimite se že enkrat novih panjev s premakljivimi satniki. Če sicer nikolj, se o takih prilikah pokaže, kolika dobrota za čebelarstvo je nov panj v nezdodah (o dobri paši pa ravno toliki dobiček).

Če se čebele še potem zopet ponesnažijo, jih je treba z zdravim medom pitati, ali še boljše jim satovja z zdravim medom dati, starega pa odstraniti. Zlasti je treba satovje z nezalepljenem medom iz panja vzeti takrat, če so se čebele zelo potile ter se zraven nesnaga še mnogo mrtvih čebel parilo. Zalepljen méd je pa boljši ali slabši po okoljšinah, tedaj je treba tudi po okoljšinah z njim ravnati.

Navadno nastane po takih neugodnih zimah griža pri čebelah, tedaj je treba tudi s čebelami tako ravnati, kakor je bilo o griži že večkrat rečeno. Treba je posebno paziti, da o mržečem vremenu se čebele in zalega ravno takrat ne prehladijo, kadar jih snažimo in si prizadevamo jim pomagati.

Kako je s čeb. Savla Pavl postal.

(Konec.)

Mož pravi: Ta panj bo pa že dober, ter mi začne pripovedovati o čebelarstvu, namreč o rojenji, o zalegi, o matici, o trotih i. t. d. Jaz sem pa spoznoval dan za dnevom bolj dobroto in pridnost ljubih čebelic, pa tudi njih krotkost, o kateri sem toliko napačnih misel imel. Minulo je tri tedne, od kar sem panj kupil in dobil sem prviga roja, potem o svojem času drujica in še tretjiga. V petih tednih pa deviškiga prvica in deviškiga drujica; tako sem imel prvo leto od enega panja pet rojev in starega izrojenca. Vsi so v ajdovi paši toliko nabrali, da sem slabše brez skrbi za pleme ohranil, boljšim pa méd vzel. Drugo leto mojega čebelarstva, namreč l. 1876 dobil sem od 3 plemenjakov 9 rojev; l. 1877 sem dobil od 6 plemenjakov 17 rojev. Leta 1878 sem bil pa prestavljen iz Radolne na Savo.

Ker se pa velike ljubezni do ljubih živalic kar nisem mogel otresti, sem si prizadeval kak čebelnjak v last dobiti, kar se mi je tudi posrečilo. Nekaj plemenjakov sem toraj prodal, ohranil sem pa 6 panjev. Od teh sem dobil l. 1878. 22 rojev; l. 1879. sem dobil od 17 plemenjakov 46 rojev. Od teh imam v prezimovanju 23 panjev. Če mi vsi zimo prestanejo, jih mislim na spomlad nekaj prodati, ker me težko

stane pri mojem delu toliko panjev opravljati. Naj rajše bi pa nobe-
nega ne prodal, ter koj pri čebelnjaku bil po noči in po dnevi ter raz-
deloval in popravljaj panje in drugo čebelarstvo orodje. Pa človek mora
že tako ravnati, kakor mu stan pripušča.

Omisli si koj s prvim panjem tudi čebelarstvo knjigo, ktera
mi je vodilo, da mi ni bilo treba drugih čebelarjev za vsako malenkost
popraševati.

Panje sem rabil v prvem letu še po stari šegi, pa ker sem v
knjigi bral od Dzierzonovega panja s premakljivimi satniki, sem si na-
redil dva za poskušnjo. Bila sta mi zelo všeč, in zdaj imam veči del
vse panje s premakljivimi satniki, ktere izdelujem sam. Moji panji so
pa taki-le: Pri obeh skončnicah ste stranici zvevani z lesenimi, po palcu
širokimi lasticami. Stranske deske so izdobljene za vsak romček posebej.
Romčeki so na koncih poprečno odrezani, ter pokladajo se v panj tudi
povprek tako, da prideta v zadnem koncu dva krajša romčeka in če v
zadnjem koncu končnico odprem, vidim tri satove. Prvi sat na voglu
je kakih 6 palcev dolg, drugi za njim kakih 9 palcev, ta dva omenjena
romčeka ležita v zadnjem koncu na tramčeku, s katerim je panj zvezan,
v prvem pa na stranski deski. Tretji sat se vidi na romčeku, ki čez
celi panj leži; enaki temu so vsi drugi romčeki. Potem takem je sa-
tove v celem panju povprek ter se čebele v njemu prav dobro obnašajo.

Sterdi (prav dobrega pitanca) sem lansko leto pridelal 4 cente.
Čebel še nisem nikdar z žveplom moril, ampak jih vselej ohranil ter
plemenjakom dodajal, ki so jim bile na spomlad v veliko pomoč.

Mnogo radostnih in naj slajših ur sem pri čebelah, odkar sem
jih gojiti začel, doživel; niso mi na prodaj za noben denar. Žal mi je
le, da sem tako pozno začel ter po svoji neumnosti bil sovražnik bla-
gega čebelarstva. Zato pa tudi želim, da bi moj revni dopis nevednim
nasledovalcem tako pomagal ter jih spreobernal, kakor je Miha mene
spreobernal, za kar mu bom ves čas mojega življenja hvaležin. Z Bogom.

Razno.

Lansko leto so časopisi naznanaovali, da bo izšla na povelje hrvaške
vlade v Zagrebu knjiga o čebelarstvu, izdelana po bar. Rothschild-ovi
nemški knjigi: Der illustrierte Bienenzuchtbetrieb, ter se je v „Novicah“
izrekla želja, naj bi tudi v slovenščini taka knjiga izšla.

Pri čitanju tega so nas obhajale razne misli. Znabiti se motimo,
vendar pa si mislimo, da hrvaška vlada ni dala le povelja, ampak je
prevzela tudi stroške za izdajo knjige, ali saj nakazala zdatno podporo.
In pri nas? Niti naša deželna, niti državna vlada se ni zmenila za tako
knjigo. Že dve leti, bolj prav, pet let (od l. 1876) poudarjamo vsako
leto nujno potrebo take knjige; pa zadnje leto se je celo vsako leto na-

vadna podpora odrekla, češ: Ni denarja, tudi ni nujne potrebe, saj imajo čebelarji društveni list! In ko je vkljub tega začela saj manjša knjižica „o umnem čebelarstvu“ izhajati, ga ni niti naročnika več, niti naj manjše podpore od ktere koli strani. Potem takem pa naj se izdaja zeló obsirna knjiga z 460 str. in jako dragimi podobami! „Es jinge schon, aber es jeht nischt!“

Preteklega leta 1879 je bil prvi redni popis prebivalcev v Bosni in Hercegovini. O tej priliki se je tudi živina popisovala. Čebel se je naštelo 109.572 panjev. Je bilo toliko le plemenjakov, ali so se uštevali tudi roji vmes, ni povedano.

Nekaj izvedencev je letos cenilo, da se po Kranjskem nekako 44.450 panjev prezimuje. Popís l. 1860 šteje po Kranjskem 25.203 panjev. Da je vsak čebelar saj polovico panjev iz strahu, da bi zato nov davk ne bil naložen, zamolčal, se umé samó po sebi. Če vzamemo na plemenjaka dva roja, kar pri nas ni preveč, imajo čebelarji po Kranjskem o poletnem času saj 133.350 panjev.

O dobri letini, kakor je bila lansko leto sploh, menda ne bo preveč, če računimo na panj 8 funtov medú, kar dá 1.066.800 funtov ali 10.668 centov. Računimo sredno ceno po 20 gld. stot, tedaj dobimo za 213.360 gld. vrednosti samo medú. Vosek, če ga tudi po polu funta, kakor se navadno računí, ne računimo in funt le po 80 kr., je vredin kakih 50.000 gld., tedaj vkup naj manj 263.360 gld.

Lep denar to: 263.360 gld., samo na Kanjskem in sicer za reč, ki stane naj manj truda ter se le tako rekoč memogredé opravlja. Ta znesek bi se lahko povikšal, da bi čebelarstvo dvakrat, trikrat toliko vrglo, ne le brez vse škode, ampak celó v velik dobiček sadjereje in drugih rastlin, in vendar — oj čuda — marsikterim, zlasti gospodom na krmilu, se ne zdi vredno, čebelarstvo podperati!

Naznanila :

Zanesljiv čebelar ponuja pitanca po 30 kr. funt. Kdor bi ga vzel več vkup, bi ga tudi kak krajcar cenejše dobil.

„Der praktische Bienenzüchter“ v. Ragner, se imenuje ravno izšla mala knjižica o čebelarstvu. Velja 50 pfen. t. j. 30 kr. a. v. ter šteje 78 str.

Za tiste, ki nemški umejo, zna knjižica dobro služiti. V kratkih stavkih zvedó vse na potrebníše reči o čebelarstvu.